

SENTINȚA CIVILĂ nr. 1284

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC X SRL Șiria, în contradictoriu cu pârâta ANAF - Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad, pentru anularea Deciziei nr./07.06.201 emisă de DGFP a jud. Arad, a Deciziei de impunere nr. F-AR/07.03.2011 și a Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 07.03.2011 sub nr. F-AR/07.03.2011 și cererea reclamantei de suspendare a efectelor Deciziei de impunere nr. F-AR/07.03.2011, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cererea este timbrată cu xx lei taxă judiciară de timbru și timbre judiciare de xxx lei.

S-a făcut referatul cauzei după care se constată că mersul dezbaterilor, susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din 02 aprilie 2012, care face parte din prezenta hotărâre.

La data de 06 aprilie 2012 pârâta DGFP sa jud. Arad a depus concluzii scrise și copia chitanței serianr./2 sept. 2009.

T R I B U N A L U L

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță la data de 14.11.2011 reclamanta SC X SRL a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ fiscal pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad, solicitând anularea Deciziei nr. xxx/07.06.201 emisă de DGFP a jud. Arad, a Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/07.03.2011 și a Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 07.03.2011 sub nr. F-AR xxx/07.03.2011 și cererea reclamantei de suspendare a efectelor Deciziei de impunere nr. F-AR xxx/07.03.2011, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei; cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin Decizia de impunere F-AR xxx/07 mart. 2011 au fost stabilite în sarcina ei obligații de plată în sumă de xxxx lei cu titlu de taxă pentru activitatea de exploatare, suplimentară, suma de xxxx lei, majorări de întârziere și suma de 3864 lei, penalități de întârziere

Stabilirea acestor obligări de plata s-a făcut cu interpretarea gresită a dispozițiilor alin. 1 -3 art. 44 din Legea nr. S5 2003. cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora (i) *Titularii licențelor/permiselor sunt obligați la plata către bugetul de stat a unei taxe pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale, precum și a unei redevențe miniere.*

2) *Taxa anuală pentru activitatea de prospecțiune se stabilește la 250 lei/knV².*

3) *Taxa anuală pentru activitatea de explorare se stabilește la 1.000 lei/km²; aceasta se*

dublează după 2 ani și devine de 5 ori mai mare după 4 ani.

Reclamanta arată că, conform alin. 3, taxa anuală pentru activitatea de exploatare se aplică doar asupra exploatării efective și nicidecum în cazul existenței unei simple licențe de exploatare cum este cazul ei.

Atât la momentul emiterii deciziei de impunere cât și la data soluționării contestației împotriva ei prin Decizia nr. 919/17 iunie 2011, pârâta a ignorat dispozițiile art. 43 din Legea nr. 85/2003, potrivit căroră (I) *Autorizațiile, acordurile și celelalte aprobări și avize de funcționare necesare desfășurării de activități miniere sunt valabile pe toată durata permiselor și a licențelor în baza cărora se desfășoară aceste activități. In cazul modificării condițiilor avute în vedere la emiterea autorizațiilor, acordurilor și a celorlalte avize și aprobări .necesare desfășurării de activități miniere, titularii acestor activități trebuie să solicite emiterea de noi autorizații, acorduri, avize și aprobări.*

(2) Autorizațiile, acordurile și alte aprobări și avize de funcționare necesare desfășurării activităților miniere se emit pentru ansamblul operațiunilor necesare activităților miniere sau separat pentru fiecare operațiune ori categorie de operațiuni, conform solicitării titularilor de licențe.

(3) Respectarea condițiilor impuse prin autorizațiile, acordurile și alte aprobări și avize emise pentru activitățile de construcții-montaj de mine și alte construcții necesare în vederea începerii și desfășurării de activități miniere, conform ar., 42 alin. (2), și respectarea condițiilor prevăzute de lege în privința desfășurării de activități miniere se monitorizează de către titularii de licențe și se verifică de către autoritățile competente în domeniu, pe perioada probelor tehnologice, care nu poate să depășească 6 luni de la terminarea operațiunilor de construcții- montaj.

(4) Dacă se constată respectarea condițiilor în conformitate cu prevederile alin. (3), autorizațiile, acordurile și alte aprobări și avize de funcționare necesare desfășurării de activități miniere se emit în termen de maximum 10 zile de la finalizarea probelor tehnologice, numai dacă legislația în vigoare nu prevede altfel". Aceste dispoziții stabilesc în mod expres existența unei autorizații, aviz, etc., pentru desfășurarea activităților de exploatare.

Reclamanta arată că deși a învederat organului fiscal că nu a deținut și nu deține o asemenea autorizație, acesta nu a verificat dacă a fost eliberată o astfel de autorizație și dacă reclamanta a desfășurat sau nu o activitate de exploatare.

Prin intampinare parata DGFP a jud Arad a invocat exceptia de inadmisibilitate a actiunii si a cererii de suspendare a executarii, aratand ca Raportul de inspectie fiscala nu poate face obiectul unei actiuni in contencios adminsitrativ fiscal, pentru că acesta nu este un act administrativ fiscal, conform art.41 C.pr.fisc. Conform art. 109 din cod și art. 106.1 - 106.4 din Normele de aplicare a codului, aprobate prin HG nr. 1050/2004, raportul cuprinde doar constatările organelor de inspectie fiscală și stă la baza emiterii deciziei de impunere, care este actul administrativ fiscal care poate fi atacat în instanță, având în vedere că ea este opozabilă și produce efecte juridice față

de reclamant.

Prin decizia nr./7 iunie 2011 contestația reclamantei împotriva deciziei de impunere a fost respinsă ca nemotivată, pentru că nu a precizat suma totală contestată și individualizată pe categorii de impozite și accesorii, precizare pe care nu a făcut-o nici după ce i-a fost solicitată prin Adresa nr./27 aprilie 2011, conform art. 206 alin. 1 și 2 C.pr.fisc. și HG nr. 1050/2004, pentru aprobarea normelor la acest cod. De asemenea, reclamanta nu a arătat nici temeiul de drept pe care și-a întemeiat contestația, astfel cum dispune art. 213 alin. 1 C.pr.fisc., și nici dovezile pe care se întemeiază contestația, cerință impusă de art. 206 alin. 1 din cod.

Pârâta mai arată că, pentru suprafața aferentă Licenței de exploatare nr. 9042/16 august 2007, în perioada 01 iunie 2006 - 30 iunie 2010, reclamanta avea obligația calculării și achitării la bugetul de stat a taxei datorate pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale, în sumă totală de xxxxxx lei, calculată în conf. cu art. 44 alin. 3 și 6 din Legea nr. 85/2003 și art. 117 alin. 1 lit. a și b și alin. 3 din HG nr. 1208/2003.

În condițiile în care reclamanta nu a depus la organul teritorial fiscal declarația de plată a acestei taxe, corect a fost obligată, conform art. 47 alin. 2 din Legea nr. 85/2003 la majorări și penalități de întârziere și art. 119-120, art. 120 ind. 1 C.pr.fisc., având în vedere că ea a achitat o taxă de explorare pentru perimetrul Dezna Est aferentă perioadei 2007 - 2009, cu chitanța nr./12 sept, 2009, în sumă de xxxx lei.

Reclamanta nu a adus niciun argument și documente în susținerea cauzei și u a prezentat un alt mod de calcul care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală.

Pârâta a solicitat respingerea cererii de suspendare a executării deciziei de impunere, în primul rând, pentru că reclamanta nu a făcut dovada depunerii unei cauțiuni, în conf. cu disp. art. 215 alin. 2 S.pr.fisc., și în al doilea rând pentru că reclamanta nu a făcut dovada unui caz bine justificat și nici a pagubei iminente pe care ar suferi-o care să determine suspendarea.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamanta a solicitat respingerea excepției inadmisibilității acțiunii, cu motivarea că, pârâta a ignorat argumentele invocate de ea în cuprinsul contestației, limitându-se doar la modul în care ea a formulat contestația în cadrul procedurii administrative, fără să combată în niciun fel susținerile ei și nici faptul că sumele impuse cu titlu de taxă de exploatare nu sunt datorate.

Reclamanta arata ca in conf cu prev art.5.1.2 din Licenta de exploatare

poate incepe numai dupa obtinerea autorizatei scrise de incepere a activitatii miniere ea nu a solicitat o astfel de autorizatie scrisa pentru faptul ca nu a avut fondurile necesare pentru îndeplinirea condițiilor cerute de art. 22 iit. a, b, c, d,

e, și r din lege, în sensul că nu a fost achitat taxa pe activitate minieră, nu a fost constituită garanție financiară și nu au fost obținute nici acordurile, avizele, etc..., menționate în paragraful respectiv.

Art. 5.1.2. reglementează o condiție suspensivă a licenței de exploatare în cauză. în sensul că aceasta își va produce efectele numai după ce va fi obținută autorizarea scrisă din partea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale. Conchizând, în lipsa autorizației, licența nu poate produce niciun efect juridic.

Organele de inspecție fiscală au nesocotit disp. art. 6 și 7 C.pr.fisc., în sensul că nu au analizat corect situația societății și nu au ținut seama de clauzele contractuale și dispozițiile legale. Pentru soluționarea cauzei pârâta trebuia să lămurească mai întâi termenul de „explorare” astfel cum este el definit în art. 1 al licenței și art. 3 pct. 12 din Legea nr. 85/2003, potrivit căreia explorarea cuprinde: *„ansamblul de studii și activități pentru identificarea zăcămintelor, evaluarea cantitativă și calitativă a acestora, precum și determinarea condițiilor tehnice și economice de valorificare”*.

Din Raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nu rezultă că societatea ar fi desfășurat asemenea activități, fapt confirmat și de nota explicativă a contabilului societății, Pașca Mana. din care rezultă că societatea nu are mijloace fixe și nu a avut activitate și în concluzie nu are clienți de încasat și nici furnizori de achitat.

Reclamanta mai arată că Agenția Națională pentru Resurse Minerale prin Adresele nr. xxx/27.febr.2012 și xxxxxxxx/27 iulie 2010, confirmă faptul că ea nu a desfășurat nicio activitate efectivă de exploatare a apei minerale din perimetrul Dezna Est județul Arad.

Examinând în fapt și drept acțiunea reclamantei instanța reține din actele și lucrările dosarului următoarele:

Prin decizia de impunere F-AR/7 martie 2011, emisă de DGFP a jud. Arad, în baza constatărilor din Raportul de Inspecție fiscală F-AR/7 mart. 2011, reclamanta SC X SRL a fost obligată la plata unei sume de xxxx lei reprezentând taxă suplimentară pentru activitatea de prospectare și expliatate a apei minerale în perimetrul Dezna Est din jud. Arad și la sumele de xxxx lei și xxxx lei. reprezentând majorări și respectiv, penalități de întârziere la această taxă. Sumele au fost calculate în condițiile art. 44 alin. 1 și 3 din legea nr. 85 /2003 și art. 117 din HG nr. 1208/2003, pentru perioada 2007- 2010, în baza Licenței de concesiune pentru exploatare nr. 9042/17 august 2007, încheiată între Agenția Națională a Resurselor Minerale și reclamantă.

După obținerea licenței, reclamanta a achitat cu chitanța nr./02 sept. 2009 suma de xxxx lei taxă de exploatare pentru acest perimetru, tară ca însă să exploateze sursa de apă.

Reclamanta a contestat decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală iar parata DGFP a jud. Arad i-a respins contestata prin Decizia nr. xxx/ 7 iunie 2011 ca nemotivată.

în ce privește raportul de inspecție fiscală, contestația a fost respinsă, cu motivarea că acesta nu este act administrativ fiscal în sensul art. 41 C.pr.fisc., și că doar decizia de impunere are această calitate, producând efecte juridice față de reclamanta contribuabilă.

Față de decizia de impunere contestația a fost respinsă cu motivarea că nu a fost motivată în fapt și drept și că reclamanta nu a

prezentat dovezile pe care și-a întemeiat contestația, conform dispozițiilor art. 206 alin. 1 C.pr.fisc., nici după ce DGFP prin Adresa nr./27 aprilie 2011 i-a solicitat completarea contestației.

Contrar acestor susțineri, din examinarea contestației, înregistrată la pârâtă sub nr./6 iunie 2011, instanța reține că reclamanta, chiar dacă nu cu rigurozitatea pretinsă de DGFP a jud. Arad și-a motivat contestația, atât în fapt cât și în drept, din conținutul ei rezultând faptul că nu a fost de acord cu constatările organelor de control fiscal, în sensul de a obliga la taxă suplimentară și majorări și penalități de întârziere, pentru că deși a obținut licența, ea nu a explorat și nu a exploatat și vândut apă din perimetrul Dezna Est, pentru că nu a obținut autorizația de începere a exploatării.

Nu sunt întemeiate nici susținerile pârâte, potrivit cărora raportul de inspecție fiscală nu poate fi contestat pe calea contenciosului administrativ fiscal, pentru că nu este act administrativ fiscal, în sensul definit de art. 41 C.pr.fisc.. Atâta timp cât el cuprinde constatările organelor de control și calculul sumelor datorate, care apoi sunt preluate în decizia de impunere, raportul de inspecție fiscală are toate elementele unui act administrativ fiscal, în sensul prevederilor legale arătate. Fără constatările din raportul de inspecție fiscală este imposibilă și examinarea deciziei de impunere.

În ce privește fondul cauzei, instanța reține că reclamanta a fost greșit obligată la plata taxei suplimentare pentru activitatea de explorare, pentru următoarele considerente.

Durata de valabilitate a licenței de concesiune pentru exploatare nr./2007, acordată reclamantei, a fost de trei ani contractuali, respectiv 29 august 2007-28 august 2010.

Conform art. 22 din Legea nr. 85/2003 care prevede că (1) *începerea activităților miniere prevăzute în licență se autorizează în scris de către autoritatea competentă, în termen de până la 180 de zile de la intrarea în vigoare a licenței, după prezentarea de către titular, cumulativ, a următoarelor documente:*

- a) dovada plății taxei pe activitatea minieră;
- b) dovada constituirii garanției financiare pentru refacerea mediului;
- c) certificatul de atestare fiscală, din care să rezulte că titularul licenței nu înregistrează obligații restante față de bugetul de stat;
- d) acord/autorizație de mediu;

ș; :-h>! py"Op:!'C7Ci'LU' Vi7:' qd"V r ^^O V';:;; -nii/!! nri'r i ". ■ ■ 1 'f'// [q suprafețele necesare executării activității miniere prevăzute în programul anual de exploatare.

(2) Autorizarea începerii activităților miniere se face de către autoritatea competentă, în cel mult 30 de zile de la depunerea documentelor prevăzute la (din. {!}), și art. 5.1.2 din Licența de explorare nr. 9042/2007 reclamanta trebuia să obțină autorizație scrisă de începere a

lucrărilor la punctul Dezna Est.

Deși reclamanta a achitat cu chitanța nr./02 sept. 2009 taxa pentru activitatea de explorare în acest perimetru și cu extrasul de cont xx din 15 dec. 2008, a făcut dovada constituiri garanție financiară pentru refacerea mediului aferentă anului I din contractul de concesiune, ea nu a mai prezentat celelalte documente pentru obținerea autorizației pentru începerea lucrărilor de explorare.

Din adresele ANRM nr./27 iulie 2010 și/27 febr. 2012 rezultă că reclamanta nu a executat nicio activitate de cercetare, explorare și exploatare a apei în acest perimetru. De asemenea, din nota explicativă dată de contabilii societății, P.M rezultă că după obținerea licenței societatea nu a avut activitate, nu a explorat și exploatat sursa de apă și ca atare nu are nici clienți de încasat și nici furnizori de achitat; mai mult societatea nici nu are mijloace fixe pentru a executa aceste lucrări.

Pentru aceste considerente, instanța reține că, după ce reclamanta a achitat suma de xxxx lei taxă de explorare, fără ca ulterior să mai desfășoare vreo activitate de explorare sau exploatare a apei din acest perimetru, obligarea ei la plata suplimentară a taxei de explorare și a penalităților și majorărilor de întârziere aferente este nelegală, având în vedere și faptul că nici măcar nu a fost autorizată să execute astfel de lucrări după obținerea licenței.

Pentru aceste considerente, instanța va admite acțiunea reclamantei și în conf. cu disp. art. 18 din Legea nr. 554/2004 va anula Decizia nr. .../17 iunie 2011, decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală.

Având în vedere că reclamanta nu a achitat cauțiunea în sumă de xxxx lei la care a fost obligată prin încheierea ședinței publice din 06 februarie 2012, în conformitate cu dispozițiile art. 215 alin. 2 C.pr.fisc., instanța va respinge cererea reclamantei de suspendare a executării deciziei de impunere.

În baza art. 274 C.pr.civ., va obliga pârâta să îi achite reclamantei cheltuieli de judecată în sumă de xxxxxx lei, reprezentând taxe judiciare de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN
NUMELE LEGII
H O T Ă R Ă Ș T E

Admite acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamanta SC X SRL, și în consecință:

Anulează Decizia nr./07.06.2011, de soluționare a contestației, Decizia de impunere nr. F-AR/07.03.2011 și Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 07.03.2011 sub nr. F-AR/07.03.2011.

Respinge cererea reclamantei de suspendare a efectelor Deciziei de impunere nr. F-AR/07.03.2011, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

Obligă pârâta să plătească reclamantei xxxx, lei cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi 06 aprilie 2012, în ședință publică.

